

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI SAVAS

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini isleyen insanlar.

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 46 28 Eylül 1966 Fiyatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :

ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yonetim Yeri:
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet," Basimevi

A. P. "KARŞI İHTİLÂL, PEŞİNDE!..

Anayasanın ve Devrim yasalarının bu kadar açık ihlâli karşısında
bile savcılar hâlâ komünist aramakla meşgul!

27 MAYIS Devriminin getirdiği temel kurumları
kökünden dinamitleyen Adalet Partisi, bütün
kademe ve organlarıyla bir «Karşı İhtilâl» hazırlığına
girişmiştir.

Hükümetin tavizkâr tutumundan cesaret alan
eski devir hevesileri, 1961 Anayasasının ve yü
rürlükteki «Tedbirler Ka
nunu»nun yasaklayıcı hü
kümlerine rağmen 27 Ma
yis Devriminin meşrulu
ğunu ulu - orta tartışma
konusu yapmaya başla
mışlardır.

27 Mayıs hareketinin
lideri Cemal Gürsel'in
ölümü bahane edilerek
daha da arttırlan bu yı
kıçılı propaganda, iktidar
gazeteleri tarafından en
uzak yurt köşelerine ka
dar ulaştırılmış ve vatan
daşın kulağına, teokratik
bir düzenin getirileceği
safsatları fisıldanmaya

başlanmıştır.

Birtakım basit tarih
rastlantılarını «İlahî tesa
düf» diye nitelenderek, va
tan hainlerinin boy - boy
resimlerini yaymaya çal
ışan bu müteahhit gaze
teleri, halkın açıkça «kar
şı ihtilâl»e dâvet etmek
te ve 27 Mayıs'larından
öc alımıya çağırmaktadır.

Anayasanın ve Dev
rim yasalarının bu kadar
açık ihlâli karşısında bi
le, şayın savcılarımız hâ
lâ «komünist» aramakla
vakit geçirmektedirler!

Senato kürsülerinden
casusluk belgeleri açıklan
ıyor!

Cumhuriyet Türkiye
si'nin Diyanet İşleri Baş
kanı «hilâfet» sayıklıyor!

Gazeteciler giyegün
düz kaçırılıp dövülyor!
Birtakım serseriler,
çıraklıkları paçavralarla
27 Mayıs Devrimine ağız
dolusu küfrediyor!

Evet, bütün bunlar o
luyor da, yine yazarlar,
sanatçılar, halk aşıkları
tutuklanıyor; adalet da
ğıtan yargıçlar huküm
giyiyor; Cumhuriyet dü
zenini korumak için sa
vaşan gençler kovuşturma
ya uğruyor!

Ey iz'an sahipleri,
ey vicdan sahipleri, ey
yurtseverler; bu kör gi
diyi eli - kolu bağlı mı
seyredeceğiz?

Hayır, hayır! Bin ke
re hayır!..

Atatürk yol göster
mişdir.

Anayasa yol göster
mişdir.

Yargıtay Başkanı yol
göstermişdir...

Bu düzeni korumak
la görevli merciler, iha
net çarklarını tıkamakta
daha fazla gecikirse, ar
tık kendi eserini koru
mak görevi, «...hürriye
te, adalete, fazilete aşık»
Türk halkın vazgeçil
mez hakkı olur!

DUYURU

Bileğime zincir, dilime kilit
Taktı benim bu milletin derdi heyyy!
Türedi teresler yurdum düşmanın
Kıçına kahpecene verdi heyyy!

Bakın hele kara dolu şu güne,
El geçer yarını, biz geçik dñe,
Din cambazı gerçeklerin üstüne
Körolesi perdesini gerdi heyyyl

Zâlimlere zulüm yarmak iş oldu,
Bir dertli bin türlü derde düş oldu,
Ayaklar baş oldu, başlar taş oldu
Bunu kör olanlar dahi gördü heyyy!

Bu nasıl adalet, bu nasıl kanun?
Bir çıkış soranı olmaz mı bunun?
Kanunsuzlar gebe Anadolu'nun
Göbeğine hançerini vurdu heyyy!

Yikilsin bu vahşet, açılsın dağlar
Dögüsün davullar, gürlesin töplar,
İncirlik'ler, Gölbaşı'lar, Sinop'lar
Bizimdir demege vakit erdi heyyyl.....

AŞIK İHSANİ

“Savaş,”
iki
yaşında

BÜYÜK güçlükleri göğüs
ileyerek birinci yayın
yılından dolduran «SA
VAŞ», bu sayısıyla
iki yaşına basmış bu
lunmaktadır.

GAZETEMİZ, halktan ve
emekten yana olan
toplumcu mücadele
sını, bundan böyle de
aynı inanç ve direnç
le sürdürcektir.

YAYIN hayatına atıldığı
günden bu yana «SA
VAŞ» tanlığı ve des
teğini esirgemeyen
toplumcu dostlarımıza
yükreken teşekkürlerini sunarız.

“SAVAŞ”

BARIŞ

ÖMER NİDA

Kimbilir nereden telefon ediyordu:

«— Sen de benim bir kardeşim sayılırsın» diyordu, «etinden geleni esirceme, doğacak çocuguumuza acı ne olur bir kolayını bul, getir O'nu akşamma, Barış tır bizi...»

«— Olur, olur» diyorum, «kederlenmeyiniz, akşamma alıp getiririm. Yalnız, ekmek - zeytin buşabilir miyiz evinizde?»

«— Elbet, elbet, buyurun.»

«— Ben içki de içerim.. Şöyle birkaç bardak şarapı..»

«— Olsun efendim, sizin için alındırırmı..»

Yanında telefonumu dinleyen ihtiyar fabrika bekçisi, bir kari-kocayı barıştıracağımı anlamış olacak ki:

«— Sen iyi dümbük-lük yaparsın..» dedi.. Kız dım.. Birsey söylememdim. Üstelik kızgınlığımı gizliyerek güldüm..

Saat 21'de eve gittik. Arkadaşım Sedat da bize beraberdi. Naci'yi ikna etmeyeceğini söylemiştim.

Odaya girdik. Birkaç sefer gelmişliğimi vardi bu eve. Yoksul bir aile olduklarını biliyordum.. Yatağına üzerine oturduk. Kadıncağız:

«— Hoşgeldiniz..» dedi. Sedat'la ben;

«— Hoşbulduk» diye yanıldık. Oysa kadıncağız hiç de hoş görünmüyordu. Naci oraklı bile değildi. Sıkıntısından olağanüstü sigarasını tazeliyor. Biraz sonra kadın çay getirdi. İçti.. Benim aklım fikrim şarapta idi. Sedat hep önüne bakıyordu...

Eve gelirken Naci:

«— Ben bu kariyla barışmam Nida! Bu eli maşalı, Kasımpaşa'lı cin sindendir.. Yüzsüz, düzenbaz bir kari bu.. Hiç zorlama beni barışmaya, hatırlın için geliyorum seninle, hem son olsun

yor, «Vijdan..»

Oturaklı bir konuşma yaptım. Ben konuşdukça kadıncağız da dizimi dörtüyor... (Daha konuş, daha konuş anlamusuna geliyor bu dörtmeler...) Naci gittikçe yatişıyordu...

Biz Naci ile önceden içmiştik. Kadınla telefonla konuşmamızda, zeytin ekmeğten, birkaç bardak şaraptan söz ettiğimizi hatırladım. İçkinin etki si de azalınca:

«— Sen şarap aldırılmış mıydın?» dedim kadına.. Ezile - büzüle ve birşeyler yapma gayreti içinde :

«— Yo.. yok Nida..» dedi.. Kızdım.. Ben gece yarılarına kadar bayla bayan barışının diye uğraşacağım, yürek tüketeceğim, bir lokma ekmeğ, bir bardak içkiye geldik mi, yok! Üstelik daha önce de söylemiştim şifrin tiye...

Araları gittikçe düzeliyordu. Kadın bir ara:

«— Nida bey» dedi, «Bu evden çıkmamızı şart koşuyor, sen ne der sin?»

«— Bir bok demem ben, karışmam işinize de, kari - kocanın yaşanmasına bundan fazla da girilmez ya. Bana eyval lahl!» dedim ve Sedat'la evden çıktıktı..

Dışarda yağmur çileliyordu. Toprak kayganlaşmıştı. Evden uzaklaşırken erkamızdan Naci yetişti, elini omuzuma attı ve usulca söyledi:

Çukurova Mektubu :

TOPAL DÜZEN

Burası Çukurova

Ben Ilıca Köyünden Çörük Bekir
Bır yasa çiksa ki herkes toprağına gömtilecek
Açıktı kalırım

Biz vatan demisiz, neyarak demisiz
Yemen demisiz, Çanakkale demisiz
Ariburnu demisiz, Conkbayırtı demisiz, Sakarya...
Kimileri bedel ödemis cephe'den kaçmış
Çevirmiş cömert toprağı bir güzel
Biz ebil kalmışız.

Burası Çukurova
Ben Ilıca Köyünden Çörük Bekir
Kim ne derse desin inanmam,
Bu düzen, düzen değil vallaha.

«— Bu kadın şifrin ti yahu, barışmam kaçıkla!»

Hem yürüyor, hem düşünüyordum: Bu aile yıkılırsa, benim yüzüm den yıkılmış olacak. Gayri siz varın görün BA-RİŞ kimlerin elinde kalmış. Ben de haklıyım hani, bir bardak şarap istedik, atla deve değil ya!..

Başı omuzları arasında gömülü, kös - kös yürümekte olan Sedat'a:

«— Sen ne diyorsun bu işe?» dedim.. Sedat ilk kez konuştu:

«— Bak» dedi, «Bu ailenin barışma işinin ne den böyle olduğunu kısaca söyleyeyim : Senin menfaatine uygun olan bir şşe şarabı almak, kadıncağızin menfaatine aykırı düşmüştür. İşte bu menfaat çatışması, siz farkına varmadan BA-RİŞ'in kurulmasını engelledi. Sizin aranızda bir menfaat çatışması belirmeseydi, kari - kocanın barışması da kolay olacaktı. Zaten bu menfaat çatışmalarını ortadan bir kaldırabilsek, hepimiz de mutlu bir dün yanın mutlu kişileri olurduk...»

Sedat'ın bu sözleri üzerinde derin derin düşündüre koyuldum. Ve kendimi suçlu buldum... Şimdi nerede bir hırgür çıkışa, nerede büyük küçük bir anlaşmazlık baş gösterse, hep Sedat'ın o sözlerini hatırlar, özel likle «menfaat» kavramını düşünür ve olaylara daha bilincle bakarım...

bu..» demişti.

İkinci çayı da bitirdik...

«Hadi bakalım» dedim. «Konusun, anlaşın, çocuk değilsiniz, benim görevim sizi bir araya getirmek..»

Odadan çıkışın şöyleden bir evi dolaşmak istedim, Sedat'a «gel bakalım» dedim...

Aradan beş dakika geçmeden bir gürültü - patırdı, sessizliği bozdu. Baktım, Naci kalkmış dışarı çıkmaya zorlanıyor, kadıncağız da önünde durmuş, bırakmamaya çalışıyordu:

«— Etme Naci, doğaçak çocuguuma acı, etme Naci..» Arada bir (gitmesine engel ol) gibisin den bana da göz atıyor kadınağız.

«— Dur hele Naci, ne oluyor, ne bitiyor?» dedim.

«— Yok, yok Nida barışmam.. Bu şifreni belse..»

«— Yahu ayıptır, bağırmam..» Bir parça yattıktı - gene odaya səktüm ikisini de. Kadın habire ağlıyor, yalvarıyor. «Vijdan» diyor, «Vijdan». Bu sözcüğü de bir araben söylemiştim. Cankurtaran simiti gibi bu sözüne yapmış:

«— Vijdan, Naci» di-

M. Nuri AYVALI